

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 1410/23
17.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Татјане Лемајић, председника већа, Слободана Керановића и Марије Бошковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Нешић Ћетковић, адвокат из Београда, Браће Јерковић бр. 123, против туженог Град Београд - Градска општина Стари град - Одељење за грађевинску инспекцију градске општине Стари град, Београд, Македонска бр. 42, чији је заступник Градско правобранилаштво, Београд, Македонска бр. 42, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 9812/14 од 15.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 9812/14 од 15.10.2021. године, у ставу другом изреке и у том делу жалба тужиле **ОДБИЈА СЕ** као неоснована.

УКИДА СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 9812/14 од 15.10.2021. године, у ставовима првом, трећем, четвртном, петом и седмом изреке.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па је обавезан тужени да тужилци на име накнаде материјалне штете причињене незаконитим и несавесним радом на самом објекту тужиле исплати износ од 276.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 15.10.2021. године па до коначне исплате.

Ставом другим изреке, делимично је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се обавезе тужена да тужилци на име накнаде материјалне штете причињене незаконитим и несавесним радом настале уградњом новог портала

исплати износ од још 190.000,00 динара, за уништен намештај и друге ствари у пословном простору исплати износ од 400.000,00 динара, укупно 590.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 15.10.2021. године па до коначне исплате.

Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се обавезе тужени да тужиле на име накнаде материјалне штете причињене незаконитим и несавесним радом за изгубљену добит за период од октобра 2013. године до новембра 2014. године по Уговору о закупу исплати износ од 12.000,00 евра у динарској противвредности, што чини износ од 1.410.751,00 динара, на дан исплате, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 15.10.2021. године па до коначне исплате.

Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па је обавезан тужени да тужиле на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове за страх изазван незаконитим и несавесним радом тужене исплати износ од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 15.10.2021. године па до коначне исплате.

Ставом петим изреке, делимично је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се обавезе тужени да тужиле на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове за страх изазван незаконитим и несавесним радом тужене исплати износ од још 350.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 15.10.2021. године па до коначне исплате.

Ставом шестим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности истакнут од стране тужене.

Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиле надокнади трошкове парничног поступка у износу од 320.305,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка па до дана исплате.

Ставом осмим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка у делу којим је тражила да се обавезе тужена да исплати и законску затезну камату на досуђене трошкове парничног поступка наведене у изреци ове пресуде под VII, почев од дана пресуђења па до дана извршности одлуке о трошковима поступка.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавиле обе парничне странке побијајући је из свих законских разлога и то тужиле у ставовима другом, трећем и петом изреке и како то произилази из жалбеним навода и у ставу седмом изреке, а тужени у ставовима првом, четвртном и седмом изреке.

Тужиле је трошкове другостепеног поступка тражила и висину определила.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је оценио да је жалба тужиле делимично основана, а жалба туженог основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је власник непокретности која се налази у ..., у ... и то гараже са ознаком бр. 1, у приземљу десно, уписана у лист непокретности ... на кп.бр. ... КО ... са нус просторијама у укупној површини од 38 м², а улаз је из ..., уписане у ЗКУЛ ...

У периоду од 1974. до 1991. године предметна непокретност налазила се у власништву “...” из ... на основу Уговора о купопродаји од 12.3.1974. године, који је ово предузеће закључило са власником ББ, пекаром из ... Наведена Хрватска фирма користила је предметни простор као ... све до 1991. године када се због ратних дешавања у Хрватској повукла из Србије.

У поменути пословни простор 1991. године бесправно се усељава ВВ која бесправно изводи грађевинске радове тако што неке зидове зида, а неке руши према њеној потреби за становање и у истом остаје до 16.9.1999. године, када на основу пресуде Врховног суда Рев 1951/00 од 13.5.2000. године исти напушта и оставља руиниран и испреграђиван. Решењем бр. 361.1.2/94.5 од 29.1.1994. године Министарство трговине и туризма привремено уступа на коришћење и управљање сва средства предузећа, “...” ..., који се налази у ... у ..., Холдинг компанији “...” из ..., са обавезом да са затеченим радницима заснује радни однос, а пословни простор и средства се поверавају “...” из ... до деобног биланса између две републике. Дана 22.1.2001. године “...” из ..., тадашњи корисник локала ангажује вештака грађевинске струке Животу Стојковића који констатује да је локал руиниран и испреграђиван, да је канализациона мрежа у очајном стању, да су електричне инсталације у очајном стању и да је долазило до запаљења. Судски вештак такође констатује да је и порта локала у лошем стању и да је треба заменити. Након извршеног прегледа локала дат је налаз и скица са тачним димензијама.

Холдинг компанија “...” из ... потписала је 1.4.2001. године Протокол о пословно техничкој сарадњи са “...” из ..., кога представља тужила, кога је овластила да ангажује извођача радова и изврши реконструкцију и адаптацију пословног простора. Тужила је била у обавези да средства за реновирање и адаптацију предметног простора, а заузврат је имала право на коришћење тог простора за сврхе свог пословања. Тужила је довела лиценцирану фирму која је извршила адаптацију електроинсталација, јер се радило о струји високог напона - индустријска струја. Такође је радила водоводну и санитарну мрежу, изолацију, зидарске радове, оправку крова, олука, дилатацију између зграда и измену фронталног портала у истим габаритима, зато што је претходни био зарушен, па врата нису могла да се отворе.

Грађевински инспектор Општине Стари град Петар Јовић извршио је 23.7.2001. године увиђај на лицу места, сачинио записник о грађевинско инспекцијском прегледу извођења бесправних грађевинских радова бр. VII-О1 бр. 356-173/1 од 3.8.2001. године, констатовао изведене радове и сачинио скицу на којој се види да су зидови које је бесправно подигла ВВ 90% порушени. На скици је уцртан портал - излог са улазним

вратима без димензија, што се слаже са налазом и скицом судског вештака Животе Стојковића од 22.1.2001. године, укупне ширине 2,50 см са улазном вратом 100x260 см.

У предметном локалу од 2000. до 2013. године била је пицерија, затим чајданица, награђена 2005. године од стране часописа "...", продавница "...", која је продавала цигарете, а након тога локал је преузела тужиља. Такође, 2002. године у истом је сниман филм "...", а у две секвенце види се портал локала.

Тужиља је, као купац, са предузећем "...", које је трансформацијом постало предузеће "...", као продавцем 19.1.2004. године закључила Уговор о купопродаји непокретности, оверен 22.4.2004. године пред Првим општинским судом у Београду I/1 Ов бр. 5527/04, чији је предмет непокретност која се налази у ... у... и то гаража са ознаком бр. 1, у приземљу десно уписана у лист непокретности ... на кп.бр. ... у КО ... са нус просторијама у укупној површини од 38 м², да је улаз из ..., уписане у ЗКУЛ ... Од тренутка када је постала власник, тужиља уредно плаћа порез. Предметни простор тужиља је најпре издавала ПД „...“, на основу Уговора о закупу непокретности од 3.4.2007. године, а потом „...“ д.о.о. ... на основу Уговора о закупу пословног простора од 15.3.2013. године.

Решењем Министарства финансија Републике Србије бр. 46-00-364/2003-10 од 14.4.2004. године, по основу Уговора о купопродаји закљученог између продавца „...“ д.д. ... и купца АА из ..., изузима се од привремене забране располагања непокретност: пословни простор 38м² у ..., у приземљу десно стамбено пословне зграде, на адреси ... улаз из ... на кп.бр. ... КО ..., уписана као гаража бр. 1 у лн. ... КО ..., а ово решење основ је за брисање привремене забране располагања на непокретности из тачке 1 решења. У образложењу овог решења је наведено да је Министарство финансија прибавило мишљење Министарства трговине, туризма и услуга и извршило увиђај обиласком објекта 4.3.2004. године, према којем је непокретност променила намену у пословни простор, а ова чињеница се несумњиво утврђује из Уговора од 12.3.1974. године, којим ББ из ... продаје „гаражу - сада локал“ купцу „...“, „...“, ООУР „...“ из ... као и поменутог Допунског налаза и мишљења вештака грађевинске струке од 22.1.2001. године.

Грађевински инспектор Градске општине Стари Град, Управе градске општине, Одељења за грађевинску инспекцију ... дипл.инг.арх., 16.5.2013. године сачинила је записник о грађевинско-инспекцијском прегледу изведених бесправних грађевинских радова у ..., у ... У1-02/15 бр. 354-178/13 од 29.5.2013. године према којем је извршен увиђај на лицу места и утврђено да је инвеститор-власник АА из ... нема потребно одобрење за изведене радове на адаптацији и претварању гараже са ознаком бр. 1 у пословни простор, у приземљу објекта ..., са улазом из ..., да је детаљан опис изведених бесправних радова (затечено стање на дан прегледа): уклоњена гаражна врата за улаз у гаражу димензија 240цм x 200цм и део фасадног зида изнад гаражних врата површине 240цм x 200 цм и у отвор уграђен портал од остакљеног елоксираног алуминијума димензија 240цм x 260цм, према скици која је саставни део записника; уклоњен прозор димензија 60цм x 180цм у просторији за алат, зазидан део отвора у површини од 60цм x 45цм формиран нови отвор димензија 75цм x 135цм и уграђен прозор димензија 75цм x 135цм; уклоњен прозор према дворишту димензија 100цм x 180цм и зазидан отвор према скици која је саставни део записника; уклоњен део зида д = 45цм површине 70цм x 280цм између гараже и просторије за алат, према скици која је саставни део

записника; уклоњен преградни зид $d = 10\text{cm}$ димензија $315\text{cm} \times 280\text{cm}$ са вратима димензија $80\text{cm} \times 200\text{cm}$ у горњем десном делу гаражног простора гледано са улаза у гаражу, а између гараже и просторије за алат, према скици која је саставни део записника; озидани преградни зидови у простору гараже $d = 15\text{cm}$ и то: зид димензија $345\text{cm} \times 280\text{cm}$ са отвором ширине 85cm , зид димензија $385\text{cm} \times 280\text{cm}$ са отвором ширине 91cm у вратима димензија $80\text{cm} \times 205\text{cm}$ и зид 70cm , димензија: $172\text{cm} \times 280\text{cm}$ са отвором ширине 70cm , према скици која је саставни део записника; озидани преградни зидови $D = 15\text{cm}$ у просторији за алат и то: зид $150\text{cm} \times 280\text{cm}$, зид $215\text{cm} \times 280\text{cm} \times 280\text{cm}$ са уграђеним вратима димензија $70\text{cm} \times 205\text{cm}$ и зид димензија $75\text{cm} \times 280\text{cm}$ према скици која је саставни део записника којим радовима је од просторије за алат формиран санитарни чвор; у просторији за алат је урађен развод водоводно канализационе мреже.

Решењем Градске општине Стари Град, Управе градске општине, Одељења за грађевинску инспекцију У1-02/15/13 број 354-178/13 од 4.6.2013. године, наређено је тужилји да у року од 2 дана од дана пријема овог решења, уклони бесправно изведене радове на адаптацији и претварању предметне гараже у пословни простор тако што ће уклонити уграђени портал од остакљеног елоксираног алуминијума дим. $240\text{ cm} \times 260\text{ cm}$ и уградити гаражна врата за улаз у гаражу димензија $240\text{ cm} \times 200\text{ cm}$ и озидати део фасадног зида изнад гаражних врата површине $240\text{cm} \times 60\text{ cm}$; уклонити прозор димензија $75\text{ cm} \times 135\text{ cm}$, уклонити зид у површини од $60\text{ cm} \times 45\text{ cm}$ и у добијени отвор уградити прозор димензија $60\text{ cm} \times 180\text{ cm}$; уклонити зид према дворишту дим. $100\text{ cm} \times 180\text{ cm}$ којим је зазидан отвор за прозор и у исти уградити прозор димензија $100\text{ cm} \times 180\text{ cm}$, између гараже и просторије за алат озидати део зида $d=45\text{ cm}$ површине $70\text{ cm} \times 280\text{ cm}$; озидати преградни зид $d=10\text{ cm}$ димензија $315\text{ cm} \times 280\text{ cm}$ и у исти уградити врата димензија $80\text{ cm} \times 200\text{ cm}$ у горњем десном делу гаражног простора гледано са улаза у гаражу, а између гараже и просторије за алат; уклонити преградне зидове у простору гараже $d=15\text{ cm}$ и то: зид димензија $345\text{ cm} \times 280\text{ cm}$ и отвором ширине 85 cm , зид димензија $385\text{ cm} \times 280\text{ cm}$ са отвором ширине 91 cm и вратима димензија $80\text{ cm} \times 205\text{ cm}$ и зид димензија $172\text{ cm} \times 280\text{ cm}$ са отвором ширине 70 cm ; уклонити преградне зидове $d=15\text{ cm}$ у просторији за алат и то: зид $150\text{ cm} \times 280\text{ cm}$, зид $215\text{ cm} \times 280\text{ cm}$ са уграђеним вратима $70\text{ cm} \times 205\text{ cm}$ и зид димензија $75\text{ cm} \times 280\text{ cm}$, којим радовима је уз просторије за алат формиран санитарни чвор; у просторији за алат уклонити развод водоводно канализационе мреже, те да све наведене радове треба извести према скици која је саставни део записника. Наведено је да се Решење о уклањању објекта, односно његовог дела односи и на делове објекта који нису описани у решењу о рушењу, а настали су након састављања забележбе и чине једну грађевинску целину, да уколико инвеститор не поступи по овом наређењу, да ће се извршење решења спровести принудним путем преко другог лица, о трошку инвеститора о чему ће се одлучити посебним закључком и да жалба изјављена против овог решења, не одлаже његово извршење.

Тужилја је поднела жалбу против наведеног решења од 4.6.2013. године али је иста одбијена као неоснована решењем Секретаријата за имовинско правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију Града Београда, Сектора за другостепени управни поступак, ХХ1-05 број 354.7-296/2013 од 25.7.2013. године. Тужилја против овог решења није покренула управни спор. Тужилја је покушала са ванредним правним средством те је тражила да се решење од 25.7.2013. године огласи ништавим. Решењем

истог органа ХХ1-05 бр. 354.7-21/2014 од 9.4.2014. године одбијен је овај предлог тужиле. Против овог решења тужилца је покренула управни спор али је пресудом Управног суда У 7908/14 од 27.11.2015. године тужба тужиле одбијена као и трошкови управног спора. Решењем од 11.4.2014. године одбијен је предлог за понављање овог поступка.

Решењем Градске општине Стари Град, Управе градске општине, Одељења за грађевинску инспекцију, У1-02/9 број 354-137/14 од 25.3.2014. године, одбијен је као неоснован предлог тужиле насловљен као иницијатива странке да се огласи ништавим решење Одељења за грађевинску инспекцију градске општине Стари Град, број 354-178/13 од 4.6.2014. године. Ово решење поништено је решењем Секретаријата за имовинско правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда, Сектора за другостепени управни поступак, ХХ1-05 број 354.7-160/2014 од 11.6.2014. године. Решењем Градске општине Стари Град, Управе градске општине, Одељења за грађевинске послове У-1 1/2 број 351-683/13 од 7.10.2013. године одбијен је као неоснован захтев тужиле за издавање решења којим се одобрава пренамена предметне гараже у пословни простор, а пресудом Управног суда У 7909/14 од 24.6.2016. године, тужба тужиле је одбијена.

Дана 22.10.2013. године спроведено је извршење, а у Записнику о спровођењу административног извршења Градске општине Стари град - Управе градске општине, Одељења за грађевинску инспекцију број 354-178/13 констатовано је да је уклоњен прозор дим. 75x135cm и зид дим. 60x45cm, уместо прозора 60x180cm постављена гипс плоча, озидан зид д=45cm дим. 70x280cm, уклоњен преградни зид д=15 дим. 150x280 и зид 215x280cm са вратима и зид 75x280, озидани зид у просторији за алат, да је уклоњен развод водовода и канализације. Констатовано је да зид д=15cm дим.3,45x2,80 и зид дим. 385x280cm са отвором 91 и зид 172cmx280cm са отвором 70cm нису затекли на лицу места.

Решењем Секретаријата за имовинско правне послове Града Београда ХХ1-05 број 354.7-100/2014 од 28.7.2014. године, поништен је закључак грађевинског инспектора Одељења за грађевинску инспекцију Управе градске општине Стари Град у Београду У1-02/15 број 354-471/13 од 4.11.2013. године. Наведеним закључком обустављен је поступак против ГГ из ..., инициран пријавом у вези утврђивања легалности стана у сутерену зграде у ..., са разлога што се пријава која је иницирала предмет бр. 354-471/13 односи на исте грађевинске радове као и пријава од 14.5.2013. године, која је иницирала предмет 354-179/13 у којем је спроведен управни поступак и утврђено да је за претварање стана бр. 1 у сутерену зграде у пословни простор, власник стана прибавио решење Одељења за комуналне и грађевинске послове општине Стари град бр. 351-668/94 и решење бр. 354-1039/94 са клаузулом правноснажности од 5.12.1994. године којим се дозвољава коришћење пословног простора (употребна дозвола) са код разлога нема елемената за вођење новог управног поступка јер се ради о истој управној ствари. У образложењу овог решења наведено је да према налажењу другостепеног органа грађевински инспектор пре доношења нападнуте одлуке није извршио увиђај на лицу места у присуству инвеститора и пријавиоца и утврдио правилно и потпуно чињенично стање, које би констатовао у записнику о инспекцијском надзору и приказао скицом положај, врсту и димензије бесправно изведених радова у ...

Тужила је након предметног извршења, извршила радове на санацији предметног локала, а у цену радова урачунат је утрошени материјал и то зидарски радови, цена са ПДВ-ом: рушење импровизованог зида од сипорекса, поправка пробијеног отвора за пожарна врата, малтерисање истог и одвоз шута: зидарски радови са материјалом: 12.000,00, одвоз шута: 5.500,00, укупно 17.500,00, ГДВ 20% 3.500,00, укупно са ПДВ 21.000,00. 2. Гипсарско, монтерски и фасадерски радови, цена са ПДВ, уградња излога, обрада шпалетне излога споља изнутра д=15,6м, поправка-израда фасаде испред излога П=11,20м², израда зида од гипса са дворишне стране који је био ерушен избијањем врата П=8,70м²: монтерски радови: 12.000,00, фасадерски радови са материјалом 32.000,00, гипсарски радови са материјалом 31.000,00, укупно ставка 2 : 75.000,00, ПДВ 20% 15.000,00, укупно са ПДВ 90.000,00. 3. Електричарски радови, цена са ПДВ, санација покидане елекгро инсталације и њихова замена: замена покиданих инстал. кабла за излог и климу са мат. 12.400,00, замена оштећеног осветљења у порталу са материјалом 7.800,00, испитивање мреже 2.500,00, укупно 22.700,00, ПДВ 4.540,00, укупно са ПДВ 27.240,00. 4. Климатизерски радови, цена са ПДВ: инсталирање спољне јединице 9.600,00, допуна фреона 2.400,00, укупно 12.000,00, ПДВ 2.400,00 укупно са ГДВ 14.400,00. 5. Поправка аларма, цена са ПДВ: инсталација сирене 6.800,00, испитивање аларма 1.200,00, укупно 8.000,00, ПДВ: 1.600,00, укупно са ПДВ 9.600,00. 5. Браварски радови, цена са ПДВ: замена оштећених брава од врата излога, 7.200,00, брава кодирана 5.600,00, брава обична 1.800,00, оправка оштећења на излогу 4.800,00 обрада пожарних врата и штока 3.200,00, укупно 22.600,00, ПДВ 20% 4.520,00, укупно са ПДВ 27.120,00, па да све то укупно ст. 1,2,3,4,5,6 износи 189.360,00 динара.

Према налазу и мишљењу судског вештака грађевинске струке Будимира Савића од 7.11.2013. године, везано за габарите локала, разлика у корисној површини у сва три мерења је незнатна, а да је разлика од 4,0 м² са површином из уговора и катастра евидентна и вероватно настала у ранијем периоду после 1931. године, да су изостале нус просторије, а да приликом купопродаје од 1974. године па надаље није вршено мерење на лицу места већ су површине узете из катастра непокретности односно да промена није спроведена било продајом, уступањем или узурпацијом око 4,0 м². Корисна површина коју је урадио судски вештак 22.1.2001. године износи 33,89 м², коју је урадио Геодетски биро „Алиса” износи 33,35 м², корисна површина затеченог стања коју је вештак снимиио након рушења и зидања зидова од стране извршитеља износи 33,65 м², а из Уговора о купопродаји корисног простора закљученог на основу решења и извода из листа непокретности РГЗ - Служба за катастар непокретности Београд износи 38,00 м². У погледу тога да ли постоје елементи за извршење набројани у записнику од 16.5.2013. године вештак се изјаснио да су од 2001. године до данас предузимани противзаконити поступци те да није било услова и елемената да се део објекта поруши. Уколико промена намене пословног простора не одговара техничким и другим прописима без потребних сагласности надлежних органа или јавних предузећа за ту врсту делатности једино је била могућа забрана коришћења објекта. У погледу тога да ли су радови из записника од 16.5.2013. године могли бити изведени под датумом који је наведен у првостепеном, другостепеном и извршном решењу вештак је навео да се из напред наведеног налаза, његовог коментара и предузетих радњи од стране грађевинског инспектора ... стиче утисак да се ради о неком другом времену и простору, да се налаже да се врати стање из 1931. године, да се

негира чињенично стање и промене настале 2001. године, да се не може налагати рушење нечега што не постоји или што је порушено 2001. године, а што се види из налаза судског вештака грађевинске струке од 22.1.2001. године и записника грађевинског инспектора од 3.8.2001. године. И поред законских пропуста направљених од стране грађевинског инспектора ДД, поступљено је по решењу, пословни простор је око 90% доведен у првобитно стање, а грађевински инспектор ЂЂ није утврдила чињенично стање, прекршила је законске прописе које је навео у свом налазу и мишљењу, довела је све учеснике у поступку у незавидан положај, а као резултат тога је извршно решење. Неспорно је, што се види из налаза и мишљења и приложених фотографија да радови нису извођени, сем молераја и ситних поправки и декоративног уређења уназад више година. Што се тиче упоређивања садашњег стања са стањем из достављених копија и скица из 1931. године, јануара 2001. године и августа 2001. године и поређења са налазом судског вештака из јануара 2001. године вештак је навео да је неоспорно да је грађевински инспектор ЂЂ комбинацијом скица судског вештака од 22.1.2001. године и грађевинског инспектора ДД од 3.8.2001. године без увида у лице места, сачинила своју скицу која ни изблиза не осликава садашње чињенично стање тако да уписује да се руши нешто што је порушено у периоду од 2001. до 2004. године, налаже зидање неких зидова из 1931. године негирајући постојеће стање (кухиња и мокри чвор) који са мањим изменама датирају од 2001. године када се локал користио као стан, што се може видети из напред наведеног налаза.

У допунском налазу и мишљењу судског вештака грађевинске струке од 25.2.2019. године, вештак је навео да се види постављена ригипс плоча на порушеном зиду - отварања врата ка дворишном делу, да се може видети да је ширина отвора 60 цм, а не 100 цм како је у записнику о принудном извршењу наведено јер би отвор делом био у суседном стану, да се виде демонтирана улазна врата - портал и покривени канцелариски намештај ПВЦ фолијом, што указује да тужилца није могла да изводи радове како је грађевински инспектор навео. Да се види покидана инсталација као и разрушене облоге од ригипс плоче, што је изискивало скидање ригипс плоче, израду нове електро и других инсталација и канала за вентилацију, да се види порушени зид ради отварања врата ширине 60 цм ка дворишном делу, да се може видети да је започето рушење врата ширине 100 цм али је отвор прелазио у суседни стан па се одустало од проширења, да се у локалу види огроман шут од рушења, да се види реконструисана и офарбана фасада након постављања улазних врата - портала, да је неопходно било да се прво обраде шпалетне због насилног скидања портала, крпљење оштећења на фасади, глетовање и након тога завршна обрада фасаде зида и стубова ради обједињавања боје; да се виде новоуграђена метална врата ка дворишту где је срушен део зида ради отварања врата димензије 57 цм x 190 цм где је извршено дозиђивање и обрада шпалетни, да се у позадини види ригипс плоча која затвара отвор из дворишне стране, да се види изглед реновираног локала, а у позадини новоуграђена врата као и реновирана кухиња, да се види замењени под од ламината, постављена нова електро инсталација, канали за проветравање-вентилације, замена климатизације, порушени и однешени сипорекс блокови који су постављени приликом принудног рушења – извршења, да је постављена ригипс плоча са дворишне стране као и постављена улазна врата - портала локала. Због свега наведеног причињена је материјална штета ради санације локала у извођачким радовима ради враћања у првобитно стање која износи 2.345,15 евра у динарској противвредности 276.727,70 динара без трошкова оштећења канцеларијског намештаја, изгубљене добити

некоришћења локала као и нематеријалне штете тужиље.

Према профактури бр. 231/09 од 4.11.2009. године, која гласи на „...“, извршено је плаћање и то конф. стола у износу од 15.694,00 динара, а по профактури бр. 611/09 од 6.11.2009. године, извршено је плаћање канц. стола у износу од 33.040,00 динара, клуб стола 15.930,00 динара, столице 17.711,80 динара, чивилука 3.540,00 динара, укупно по другој профактури 70.221,80 динара.

Тужиља је пре извршења узнемиравана телефоном на тај начин што јој је мушко лице упућивало најгрубље псовке и то неко, које се није представио. Претње су се наставиле и након пријаве полицији, ноћу их је било преко 50, то су биле претње смрћу након чега је, против НН лица, подигнута кривична пријава. На дан извршења, тужиља је са својим болесним млађим дететом седела на ћошку у локалу, била је под стресом јер је ту био велики број полицајаца, извршитеља и радника. Окупио се и народ који је све то снимао мобилним телефоном, а тужиља је због тога добила нервни слом и стално је плакала.

Према налазу и мишљењу судског вештака неуропсихијатра од 27.12.2019. године тужиља не исказује било који тип психичког поремећаја. Тужиља је око 5 месеци пре критичног догађаја била изложена стресној, претећој ситуацији, што доводи до осећања нелагоде, напетости и стрепње. Истовремено, код ње је владало уверење да ће својим контраактивностима, одагнати нежељени исход, тако да осећање стрепње није превазилазило ниво слабог интензитета. Страх се интензивира до нивоа средњег интензитета у недељи пред сам кригични догађај (5 - 7 дана) када тужиља свакодневно добија више десетина анонимних претећих позива зарад чега се обраћа и полицији. На дан извршења тужиља је суочена са неминовношћу неповољног исхода, онемогућена да присуствује догађању, уз уверење у исправност свог поступака доводи до наглог пробоја првобитно неверице, потом осећања немоћи, стрепње и забринутости. Интензитет комплексних непријатних осећања чији је заједнички именован страх био је јаког интензитета и у време спровођења извршења трајао је око 6 сати. Надаље долази до парцијалне релаксације, тако да је наредног дана (један дан) интензитет емотивног реаговања био у рангу средњег интензитета. У даљем току који се у односу на презентирани околности, период од око једне године, поново егзистира осећање стрепње слабог интензитета због насталих последица и још увек недовољно извесног исхода предметне конфликтне ситуације. Умањење животне активности са психијатријске стране се не евидентира. Ради се о пролонгираном стресном догађају који има кумулативни ефекат и своју динамику раста и опадања интензитета у најчешћем случају страха или неке друге феноменологије који такав догађај може да обухвати.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да постоји одговорност тужене због неправилног и незаконитог рада њеног органа, на основу одредбе члана 172 Закона о облигационим односима с обзиром да грађевински инспектор тужене ЂЂ, пре извршења у управном поступку није изашла на лице места и није ушла у предметни пословни простор већ је записник од 29.5.2013. године сачинила користећи записник грађевинског инспектора од 3.8.2001. године. На овај начин тужена је одговорна за материјалну штету коју је тужиља претрпела на самом објекту у циљу санирања локала, чија висина је утврђена налазом и мишљењем вештака

грађевинске струке у износу од 276.727,70 динара, те је одлучујући у границама тужбеног захтева обавезао тужену да тужиљи по том основу исплати износ од 276.000,00 динара.

У погледу материјалне штете која се односи на потраживање тужиље у износу од још 190.000,00 динара на име уградње новог портала суд је одбио тужбени захтев као неоснован имајући у виду да је судски вештак грађевинске струке у свом допунском налазу навео да је исти дао без трошкова оштећења канцеларијског намештаја, изгубљене добити некоришћења локала као и нематеријалне штете тужиље, а у табеларном приказу допунског налаза и мишљења вештак грађевинске струке ценио је између осталог и демонтажу ригипс плоча на улазним вратима у локал - портал, утовар и транспорт до градске депоније, дозирање оштећења доворотника на улазним вратима обрада шпалетни, поправку оштећења на улазним вратима - портала, обраду шпалетни око улазних врата - портала, монтажу портала - улазна врата са ручним преносом, завршну обраду фасаде на улазу у локал са ободним зидовима у тону и у боји фасаде зграде, замену оштећеног осветљења у порталу са материјалом и замену оштећене браве на улазним вратима - порталу. Одбијен је као неоснован и тужбени захтев тужиље на име накнаде за уништен намештај и друге ствари у пословном простору у износу од 400.000,00 динара с обзиром да је тужиља доставила рачуне за намештај који гласе на фирму „...“, а не на тужиљу. Суд је потом одбио као неоснован тужбени захтев тужиље за накнаду изгубљене добити у износу од 12.000,00 евра у динарској противвредности, што чини износ од 1.410.751,00 динара, по основу уговора о закупу пословног простора за период од октобра 2013. до новембра 2014. године јер је утврђено да у наведеном периоду предметни простор није био коришћен, да је исти за 2013. годину коришћен укупно 8 дана (без обзира на Уговор о закупу од 15.3.2013. године који је важио до 15.3.2014. године) те да је тужиља исти користила и за своје потребе.

Суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиље на име накнаде нематеријалне штете за претрепљене душевне болове за страх, ценећи да је тужиља приликом извршења била изложена интензивној психичкој трауми услед присуства већег броја полицијских службеника, извршитеља и радника, те да је догађај изазвао снажну емоционалну реакцију и поремећај, што је потврђено налазом и мишљењем судског вештака неуропсихијатра. Одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете првостепени суд је полазећи од одредбе члана 200 и 232 ЗОО закључио да правична накнада за овај вид штете износи 150.000,00 динара, налазећи да ће на тај начин тужиљи бити пружена сатисфакција за претрпљене душевне болове, а у преосталом делу одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље за овај вид штете.

На досуђени износ материјалне штете на самом објекту тужиље и нематеријалне штете на име душевних болова због претрпљеног страха суд је тужиљи досудио законску затезну камату почев од дана пресуђења 15.10.2021. године па до коначне исплате сходно одредби члана 277 став 1 ЗОО.

Правилно је првостепени суд закључио да се тужбени захтев тужиље на име накнаде материјалне штете у износу од 190.000,00 динара за уградњу новог портала мора одбити као неоснован јер је из допунског налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке неспорно утврђено да су трошкови уградње новог портала већ

обухваћени проценом укупне штете. Наиме, у табеларном приказу тог налаза, вештак је изричито навео да је вредновао све радове који се односе на санацију портала, укључујући демонтажу ригипс плоча на улазним вратима у локал - портал, утовар и транспорт до градске депоније, дозиђивање оштећења доворотника, обраду шпалетни, поправку оштећења на порталу, монтажу улазних врата са ручним преносом, завршну обраду фасаде на улазу у локал у тону и боји постојеће фасаде, замену оштећеног осветљења и браве. Имајући у виду да тужилца није оспорила налаз нити доставила доказе о додатним трошковима који би били изван обухвата наведених ставки, суд је правилно оценио да нема основа за посебну накнаду у том износу. Такође, правилно је одбијен као неоснован и тужбени захтев тужилце на име накнаде за уништен намештај и друге ствари у износу од 400.000,00 динара, будући да је тужилца доставила рачуне који гласе на фирму „...“, а не на њено име, па сходно томе није доказала да је она власник спорног намештаја и ствари, нити да је претрпела штету у свом имовинском интересу. Стога су другачији наводи жалбе тужилце оцењени неоснованим.

Осталим жалбеним наводима тужилце не доводи се у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, због чега иако цењени нису посебно образлагани у смислу овлашћења другостепеног суда из члана 396 ЗПП. С обзиром на изложено, на основу члана 390 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим, у преосталом делу одлука првостепеног суда за сада се не може прихватити као правилна јер је приликом њеног доношења учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се основано указује жалбама странака. Поред тога, због погрешне примене материјалног права чињенично стање је остало непотпуно утврђено.

Према стању у списима, тужилца потражује накнаду материјалне штете на име изгубљене добити за период од 2013. до 2014. године, причињене незаконитим и неправилним радом тужене. У прилог својих тврдњи тужилца је навела да је после извесног времена од куповине предметног простора исти први пут издала крајем 2004. почетком 2005. године па је ту отворена чајџиница која је била награђена као најбоље уређен објекат - пословни простор у ..., а који је као такав изашао у часопису „...“ у јануару 2005. године. Након тога, 2006. године тужилца закључује Уговор о закупу са угоститељским објектом брзе хране „...“, а после њих следећи закупац био је „...“ која је тада на постојећој алуминијумској настрешници поставила свој знак препознатљив у читавом граду „...“ и који је ту боравио све док тужилца није са канцеларијама 2009. године прешла у тај простор јер је ту обављала своју канцеларијску делатност. Пошто је са послом била стално у ... и у ..., тужилца је предметни локал, на основу Уговора о закупу, 15.3.2013. године издала у закуп предузећу „...“ са роком важења до 15.4.2013. године. Такође, сведок ЕЕ, који је рођени брат тужилце и сувласник на предметном локалу у локал сведочио је да у предметни локал нису долазили задњих пар месеци, да је у локалу радила њихова секретарица која је изненада преминула, да су од тада спорадично долазили, узимали пошту и обилазили локал због аларма. Навео је да су од ЖЖ, који живи у непосредној близини, сазнали да је на локалу залепљен позив да се дође у Општину Стари град 21.5.2013. године.

Одлучујући о захтеву тужилце за накнаду материјалне штете, првостепени суд је исти одбио као неоснован ценећи да предметни пословни простор, у наведеном

периоду није био у стварној употреби, нити је постојала континуирана делатност која би указивала на губитак прихода. Према разлозима првостепеног суда током 2013. године наведени простор коришћен је свега осам дана, а након изненадне смрти секретарице која је у локалу радила исти је обилажен повремено, ради преузимања поште и провере аларма. Поред тога, сама тужиља је у свом исказу навела да је простор користила и за сопствене потребе, што указује на то да није био уступљен трећем лицу на коришћење ради остваривања закупнине. Међутим, овакав закључак првостепеног суда за сада је остао нејасан и непотпун, имајући у виду чињеницу да је тужиља закључила Уговор о закупу предметног пословног простора 15.2.2013. године, са роком важења до 15.3.2014. године, што доводи у питање закључак суда да простор није био у стварној употреби и да није постојала могућност стицања добити у спорном периоду.

Наиме, законодавац није дефинисао појам измакле користи, али се из наведене законске одредбе може закључити да је измакла корист негативна штета која се манифестује као неостварена имовинска вредност, штетном радњом спречено повећање имовине оштећеног. Измакла корист се не претпоставља, већ је на тужиоцу терет доказивања. Право на накнаду штете због измакле користи поверилац ће имати само ако је према ономе што се у животу редовно дешава или је, према посебним околностима случаја, извесно (ван разумне сумње) да би ту корист и остварио. При томе, није довољно неко оптимистичко предвиђање добитка и није довољно да је поверилац планирао добитак. Добитак за који се по субјективним проценама и жељама поверилаца претпоставља да ће наступити не узима се у обзир приликом одмеравања накнаде штете, већ се тражи добитак који би свакако настао, да постоји разумна вероватноћа у погледу остварења такве користи. То значи да се при утврђивању постојања и висине штете мора поћи од конкретног - уговореног посла, а не од просека који су остваривани у ранијим и каснијим пословима. При утврђивању основа и висине накнаде штете у виду измакле користи суд ће испитати да ли су испуњени одређени услови, а то је да је штета у виду измакле користи извесна и да постоје елементи на основу којих се може одредити износ измакле користи и ако очекивана измакла корист не би била противна важећим прописима и добрим пословним обичајима. Висина изгубљене добити одређује се на основу вредности добитка који би оштећени основано остваривао према свом уобичајеном начину пословања. Измакла добит почива на хипотетичком рачуну јер треба са што већим степеном вероватноће доказати да би увећање имовине оштећеног по редовном току ствари уследило да га у томе није спречила штетникова радња или пропуштање. Дакле, накнада штете у виду измакле користи може се досудити уколико се кумулативно испуне законом предвиђени услови: да корист није остварена, да постоји извесност накнаде (користи) по редовном току ствари, да постоји допуштено основа по коме би била остварена и да је било штете пропуштања на страни одговорног лица.

У складу са наведеним, суд није дао довољно јасне и аргументоване разлоге зашто закључени Уговор о закупу од 15.3.2013. године, који обавезује уговорне стране на коришћење простора у закупу, не доводи до закључка да је простор био дат у закуп. Притом, суд није ценио да ли је предметни уговор почео да се извршава од дана закључења нити је утврђено да ли је привредни субјект који је био купац заиста користио пословни простор, у ком обиму и трајању. Посебно је остало неразјашњено да ли је наведени Уговор о закупу евентуално престао да производи правно дејство због добијања решења грађевинског инспектора од 29.5.2013. године, којим се тужиљи

налаже уклањање бесправно изведених радова, што би могло указивати на узрок прекида закупа и престанак остваривања добити. Поред тога, првостепени суд није ценио ни да ли је тужила пре наступања штетног догађаја остваривала добит од коришћења пословног простора, као ни податке о евентуалној добити након санације предметног објекта. Ово је од кључне важности, имајући у виду да се накнада изгубљене добити тражи за период све до новембра 2014. године.

Даље, према члану 172 став 1 ЗОО, правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција. Претпоставка ове одговорности је да је штета проузрокована грађанима или правним лицима, да је причињена од стране државног органа или организације која врши јавна овлашћења, да постоји узрочна веза између вршења дужности службеног лица и проузроковане штете и да је штета настала због незаконитог или неправилног рада државног органа. Незаконит рад се манифестује као поступање противно закону, другом пропису или општем акту или пропуштањем њихове примене, док неправилан рад представља радње које нису у складу са општим нормама у вршењу службе, којима је некеме причињена штета. За штету по овом основу држава одговара по правилима објективне одговорности.

Из списка предмета произлази да је тужилци решењем тужене од 4.6.2013. године наложено да у року од два дана од дана пријема овог решења уклони бесправно изведене радове на адаптацији гараже утврђене на основу записника грађевинског инспектора од 29.5.2013. године иначе ће се извршење спровести принудним путем. Тужила се користила дозвољеним правним средствима, те је против наведеног решења изјавила жалбу која је решењем другостепеног органа одбијена као неоснована, чиме је наведено решење постало коначно, а тужила није водила управни спор. Извршење је спроведено на основу тог коначног управног акта надлежног органа од стране овлашћеног лица предузимањем радњи које су представљале обавезу тужилце али их тужила није у остављеном року извршила. Тужила у овом поступку потражује накнаду штете настале приликом извршења, у виду трошкова санације локала, тврдећи да је штета настала због незаконитог и неправилног поступања органа тужене, имајући у виду да је извршење спроведено на основу записника грађевинског инспектора, која приликом сачињавања истог није изашла на лице места већ се користила записником из 2001. године. Међутим, првостепени суд у образложењу побијане пресуде није дао јасне и довољне разлоге у погледу узрочно-последичне везе између радњи тужене и штете коју тужила потражује.

У том смислу остало је нејасно како је првостепени суд закључио да је до штете дошло услед незаконитог рада органа управе у доношењу решења, када је извршење спроведено на основу коначног управног акта.

Приликом оцене основаности тужбеног захтева, првостепени суд је пропустио да испита да ли је евентуална штета настала током самог извршења, односно да ли је приликом извршења поступано са пропустима, прекомерном силом или без потребне пажње, што би могло указивати на евентуалан неправилан рад надлежног органа и основаност накнаде штете по том основу. Међутим, у погледу тога првостепени суд не даје никакве разлоге. Како у образложењу првостепене пресуде изостаје јасно разграничавање евентуалне незаконитости решења од могућег неправилног поступања

у његовом извршењу, овај суд налази да пресуда у том делу није довољно јасна.

Даље, чланом 200 став 1 ЗОО прописано је да за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица као и за страх суд ће, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству. Према наведеном члану, накнада за претрпљени страх може бити досуђена када околности случаја, а нарочито јачина страха и његово трајање то оправдавају. Дакле, закон не предвиђа да је доживљени страх изазвао трајније последице као услов за досуђивање овог вида накнаде нематеријалне штете. Ако је интензиван страх кратко трајао, накнада се може досудити под условом да је у дужем временском периоду нарушена психичка равнотежа оштећеног. Уколико страх доведе до трајних сметњи, накнада се може досудити као вид душевних болова због умањења животне активности.

Приликом одлучивања о основаности захтева тужиље на име нематеријалне штете, првостепени суд је закључио да тужилца има право на накнаду штете на име претрпљеног страха изазваног незаконитим и несавесним радом тужене. Првостепени суд је прихватио исказ тужиље ценећи га као искрен и уверљив, наводећи да је тужилца била изложена узнемиравању путем телефона, да је присуствовала извршењу у коме је учествовао већи број полицајаца и радника, уз присуство јавности и снимање мобилним телефонима, што је довело до јаке емотивне реакције, плача и нервног слома. Суд је засновао одлуку и на налазу вештака неуропсихијатра који је у свом налазу навео да је тужилца пре критичног догађаја била изложена стресној, претећој ситуацији што је довело до осећања нелагоде, напетости и стрепње, да је код ње владало уверење да ће својим контраактивностима одагнати нежељени исход па осећање стрепње није превазилазило ниво слабог интензитета. Страх се интензивира у недељи пред сам критични догађај када тужилца добија више десетина анонимних претећих позива. На дан извршења тужилца је доживела интензиван страх (страх јаког интензитета) који је трајао око 6 сати, који се потом постепено смањивао и наредног дана био средњег интензитета, да би се у наредном периоду од годину дана манифестовао у виду стрепње слабог интензитета. Вештак није утврдио постојање никаквог психијатријског поремећаја, нити умањење животне активности код тужилце. На тој основи првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев и досудио накнаду за душевне болове због претрпљеног страха.

С обзиром на наведено за сада су остали нејасни разлози првостепеног суда у погледу нематеријалне штете јер се не може поуздано утврдити да ли је првостепени суд тужилци досудио накнаду за претрпљени страх као самосталан вид штете или за душевне болове проузроковане страхом. Наиме, у изреци се користи терминологија која упућује на накнаду душевних болова, док се у образложењу истовремено позива и на страх, без јасног разграничавања ова два облика нематеријалне штете. Ово је од суштинског значаја, с обзиром да се ради о различитим видовима штете у смислу члана 200 ЗОО, који имају различите услове за остваривање и различито се цене. У конкретном случају, из налаза и мишљења судског вештака неуропсихијатра произлази да код тужилце није установљен психички поремећај, нити је дошло до смањења животних активности али да је имала интензивну, реактивну емотивну реакцију страха,

због спроведеног извршења и претходних телефонских узнемиравања. Стога остаје нејасно по коме основу је суд тужилји досудио накнаду штете имајући у виду да се из налаза не може извести закључак да је страх прерастао у трајнију последицу. Тужилја је тужбеним захтевом потраживала накнаду и за претрпљене душевне болове и за страх као самосталну категорију нематеријалне штете. Ипак, првостепени суд у образложењу пресуде не прави разлику између ова два основа, нити се изјашњава о томе да ли страх третира као посебну последицу или као саставни део душевне патње. Поред тога, није јасно на основу чега је суд утврдио да су анонимни претећи телефонски позиви које је тужилја примала били у узрочној вези са поступањем грађевинског инспектора, као јединим основом одговорности тужене. Иако тужилја наводи да је примала претње, из чињеничног стања се не види на који начин су оне повезане са поступком извршења и предметним локалом, нити је суд дао разлоге у погледу тога. Имајући у виду да је основ тужбеног захтева незаконит и неправилан рад грађевинског инспектора, овакав закључак суда за сада је остао нејасан.

Из свих изложених разлога побијана пресуда је у овом делу морала бити укинута на основу одредбе члана 391 став 1 и 392 став 2 ЗПП и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Укинута је и одлука о трошковима поступка, јер зависи од коначног исхода спора, у смислу одредбе члана 165 став 3 ЗПП.

На основу изнетог одлучено је као у ставу другом изреке.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити све уочене недостатке тако што ће детаљно и јасно размотрити да ли постоји узрочно-последична веза између поступања органа тужене и штете коју тужилја потражује, при чему је потребно разликовати евентуалну незаконитост самог управног акта од могућег неправилног поступања приликом његовог извршења (нпр. примена прекомерне силе, неодговарајуће радње, непажња) и дати јасне разлоге за свој закључак. Разјасниће да ли је Уговор о закупу предметног пословног простора од 15.3.2013. године почео да се реализује, односно да ли је закупца ушао у посед простора, колико дуго је простор био у употреби, да ли је дошло до раскида уговора и ако јесте из ког разлога те да ли је управо наведено решење представљало узрок немогућности даљег издавања простора у закуп, што би било од значаја за постојање узрочне везе између штетног догађаја и губитка прихода. Такође ће ценити да ли је тужилја у претходном периоду остваривала приходе од издавања предметног простора, да је локал повремено користила за сопствене потребе као и да ли је након отклањања последица и санације поново почела да га издаје. Поред тога, разјасниће и правну природу доспеле нематеријалне штете тј. да ли се ради о накнади за страх као самосталном облику штете или за душевне болове водећи рачуна о критеријумима предвиђеним чланом 200 ЗОО. Поред тога, потребно је да суд испита и да ли постоји узрочна веза између наводних анонимних претећих позива и поступања органа тужене, с обзиром на то да у првостепеној пресуди није образложено на који начин би такви позиви могли бити повезани са радом грађевинског инспектора, који је означен као једини основ одговорности тужене. Све ове чињенице морају бити поуздано утврђене и јасно образложене како би се обезбедила правилна и законита одлука.

**Председник већа – судија
Татјана Лемајић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**